

[Kaj Andresen.]

Det mest betydningsfulde af socialministerens ændringsforslag er forslaget under nr. 5; det går ud på, at der fra 1. april foretages en ændring af grundbeløbene for grupperne II og III i folkeforsikringslovens § 39. Selve lovens grundbeløb foreslås forhøjet årligt med i gruppe II for ægtepar 84 kr., for enlige 60 kr.; i gruppe III for ægtepar 120 kr. og for enlige 84 kr. Da disse beløb imidlertid er pristalsregulerede, vil forhøjelsen af grundbeløbet, under forudsætning af at der ikke sker noget med pristallet i januar, udgøre i gruppe II for ægtepar 108 kr. og for enlige 72 kr., i gruppe III for ægtepar 156 kr. og for enlige 108 kr. Når dertil så kommer, at rentetillæg og beklædningsstillæg også forhøjes på grundlag af deres forhold til grundbeløbene, vil den samlede forhøjelse for rentemodtagere, der får fuld rente, fra 1. april blive årligt i gruppe II for ægtepar 120 kr. og for enlige 90 kr.; i gruppe III vil stigningen for et ægtepar være 186 kr. og for enlige 129 kr. Der er heri ikke taget hensyn til, at alle tillæggene for rentemodtagere over 80 år også forhøjes i samme forhold, eller at rådighedsbeløbene fra næste år automatisk vil få en forhøjelse. Af praktiske grunde — regulering af grundbeløbene finder i forvejen sted fra 1. april, og udregning af de mange nye satser vil tage nogen tid — foreslås det, at de her nævnte ændringer først træder i kraft fra 1. april.

Den årlige udgift ved forhøjelser anslås til at være ca. 20 mill. kr. Der har imidlertid i udvalget været ønske om, at den udligning, man her tilstræber, på en eller anden måde bør give sig tilkende allerede fra 1. januar. Da den permanente ordning, der sættes i kraft fra 1. april, som før sagt betyder en årlig udgift på 20 mill. kr., fordelt på gruppe II og III, har socialministeren foreslået, at $\frac{1}{4}$ heraf, altså 5 mill. kr., anvendes til et ekstra tillæg for januar kvartal for de samme to grupper, hvorved de oprindeligt foreslåede eengangsydelser på henholdsvis 150 kr. for ægtepar og 100 kr. for enlige forhøjes til i gruppe II for ægtepar 175 kr., for enlige 116 kr., i gruppe III for ægtepar 190 kr., for enlige 125 kr., ligesom en tilsvarende forhøjelse af det ekstraordinære lommepengebeløb finder sted.

Udgifterne til eengangsydelser stiger her-

ved fra de oprindeligt foreslåede 34 mill. kr. til 39 mill. kr. Det er måske ikke helt vejledende, når der i betænkningen står, at udgifterne ved lovforslagets gennemførelse i den ændrede skikkelse vil blive 59 mill. kr. Det rigtige er, at forhøjelsen af eengangsydelser og det ekstraordinære lommepengebeløb vil betyde en udgiftsforøgelse for indeværende år på 39 mill. kr., der helt betales af staten, og at forhøjelsen af grundbeløbene fra 1. april medfører en fremtidig årlig merudgift på ca. 20 mill. kr., der fordeles efter de i øjeblikket gældende regler.

På flertallets vegne skal jeg anbefale at stemme for ændringsforslagene nr. 1 og 3 og stemme imod underændringsforslagene nr. 2 og 4, og på hele udvalgets vegne anbefaler jeg at stemme for ændringsforslagene nr. 5, 6, 7 og 8. I konsekvens heraf skal jeg anbefale at forkaste det af det kommunistiske parti fremsatte lovforslag.

Som mit partis ordfører vil jeg gerne derudover knytte nogle bemærkninger til de stillede ændringsforslag og underændringsforslag. Jeg vil gerne fastslå, at der ikke kan være nogen tvivl angående socialdemokratiets stilling til den eksisterende zoneinddeling. Den fremgår af udtalelser, fremsat her i salen, og af forslaget til folkepensionering, hvor vi som mål har sat en fuldstændig udligning over en vis periode. Socialministerens oprindelige forslag om et ensartet beløb til de tre grupper var en fortsættelse af den tradition, at rentemodtagerne ved denne tid får et sådant tillæg. Samtidig udgjorde beløbet netop halvdelen af de 300 kr., som vort forslag til en pensionsordning fastsætter som første rate for ægtepar og enlige. Jeg har forstået, at når forslaget ikke indeholdt mere vidtgående udligningsbestemmelser, skyldes det, at folkeforsikringskommissionen havde anmodet ministeriet om materiale, der gav oplysning om den bestående forskel i rentens størrelse indenfor de 3 zoner, for at man derudfra kunne bedømme betimeligheden af en hel eller delvis udligning nu. Jeg tror, det er nødvendigt, hvis man vil opnå en for alle parter rigtig ordning, at lade et sådant materiale udarbejde, selvom vi alle kan have en skønsom fornemmelse af, at de nuværende satser er urimelige. Jeg er blevet bestyrket i denne opfattelse ved at læse om en undersøgelse, som socialministeriets stats-